

Dăruind, vei dobândi

Pe Larisa-Georgiana am cunoscut-o la biserică. Este o fetiță de șase ani, mărunțică, cu ochii verzi, cu pielea arsă de soare și cu hăinuțele murdare și ponosite. În mânuțe ține o pălărioară în care cei milostivi îi pun câte un bănuț, prea puțini, iar atunci când primește mai mulți este foarte fericită. Sunt zile în care nu face nici un ban și atunci oftează resemnată. Cu siguranță nu are nici o vină că s-a născut într-o familie de oameni nevoiași, așa cum nu e meritul celorlalți de a se situa de cealaltă parte a baricadei.

Dacă treci pe lângă ea și refuzi să observi ceva mai mult decât un simplu cerșetor, poți pierde bucuria de a descoperi minunata bogăție sufletească pe care o are. Parcă i-ar fi furată speranța unei zile mai bune, a unei șoapte de dragoste din partea părinților, a unui zâmbet din partea prietenilor. S-ar putea să treci indiferent pe lângă chipul lui Dumnezeu, poate prea grăbit,

prea ocupat de propriile probleme, prea stresat de crucea ta. Și totuși ea te așteaptă răbdătoare, cu privirea nevinovată, dornică de a primi și oferi dragoste. Acceptându-și condiția, nu te forțează să o cunoști.

Ceea ce m-a surprins în mod plăcut a fost avântul și inocența cu care Georgiana se repede la icoane să le sărute spunând: Hai să-l mai pup pe Dumnezeu! De altfel, pentru ea fiecare icoană îl reprezintă pe Dumnezeu. Odată a exclamat mirată: Uite, Dumnezeu doarme!

Într-o zi în care s-a împărtășit, fericită și încântată, Georgiana mi-a zis: *Am luat Trupul și Sângele Domnului!* Mult m-au emoționat aceste cuvinte spuse cu atâta convingere și credință. Am trăit alături de ea această bucurie de nedescris a unirii cu Dumnezeu. Și am mai trăit un lucru minunat atunci când mânuțele micuței fetițe mi-au cuprins mâna mângâind-o.

La ieșirea din biserică, observând cutia milei, Georgiana l-a întrebat pe băiatul cu care intrase, dacă acolo se pun banii pentru săraci. Acesta i-a spus că da, dar nu neapărat, doar cine are și vrea să lase. Atunci fetița a scos doi bănuți și i-a pus acolo. Auzind de fapta bună a ei mi-au dat lacrimile și m-am gândit la bănuții văduvei. Georgiana avea să mă surprindă și în altă zi cu milostenia pe care a făcut-o față de un alt necăjit căruia i-a dat fără nici o părere de rău, câțiva bănuți.

Ca Georgiana mai sunt multe suflete nobile înzestrate cu sumedenii de calități. O haină modestă, zdrențuroasă nu oprește manifestarea acestor calități. Să uităm de grija zilei de mâine și să ne oprim cu drag în fața săracilor, ajutându-i să uite de grija zilei de azi, bucurându-i. Dacă am putea să vorbim cu ei, să le aflăm durerea, ar fi minunat. Și ei, ca și noi, sunt zidirea lui Dumnezeu. Și ei, ca și noi, au nevoie de o vorbă bună, să fie respectați și iubiți. Dumnezeu vrea să ne arătăm dragostea față de acești "prea mici ai Lui" (Matei 25,34-40).

Ionela-Carmen Grigore
Suceava

Cu adevărat milostiv este acela care-i îmbrățișează pe toți și nu lasă pe nimeni în afara inimii sale.

Sf. Ioan de Kronstadt